

CRÍTICA DE MÚSICA

Bach enamora

Orquestra de Cambra L'Atlàntida i Coral Canigó. Obres de Johann Sebastian Bach. L'Atlàntida. Diumenge, 19 de desembre de 2010.

Vic

Montserrat Rius

Entrades exhaurides feia molts dies per escoltar les *Cantates* de Bach. Primer, però, el *Concert de Brandeburg núm. 3*, una peça escrita per corda on Jordi Mora va conduir l'orquestra amb brillant sobrietat, vitalitat i entusiasme. La formació va mostrar un excel·lent nivell d'execució. I després, amb la Coral Canigó, la *Cantata BWV 104* amb Roger Padullés, tenor, i

Josep Ramon Olivé, baix. A l'orquestra s'hi afegia vent i clavicèmbal. Veu expressiva amb força i esperit en el baix, irregular en el tenor. La segona i última peça, la *Cantata BWV 140*, va comptar amb l'actuació de la soprano Laia Frigolé, que va fer dos *duetos* amb Josep Ramon Olivé. Veu fresca, també expressiva la de la soprano, aconseguia transmetre delicadesa i fragilitat, en consonància amb el text. Roger Padullés en aquesta obra va sortir més segur i amb veu més penetrant. J. R. Olivé va cantar amb claredat i amb bells contrastos vocals. Les *cantates* de Bach mai cansen ni deixen d'interessar i sorprendre. Però sí sorprèn, en aquest cas, trobar-nos alguns músics jovaníssims que enalteixen

L'Orquestra de Cambra L'Atlàntida, en el 'Concert de Brandeburg núm. 3 en Sol major'

l'obra. Parlem de la violinista i solista Judit Bardolet, que en el primer *duetto* de la segona cantata va mostrar una acurada tècnica i gran

sensibilitat. L'orquestra i cor, conduïts per Jordi Mora, van aportar intimisme i transparència tímbrica a les peces. Al final el públic havíem de

cantar dues curtes peces que s'havien assajat hores abans del concert. La majoria vam cantar per dins, però la idea paga la pena.